

בס"ד כז' אייר ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19:22
 צאת השבת - 20:14
 רבנו תם - 21:09
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1209
 @ השבת "מברכין". ר"ח סיון יחול בעייה ביום שישי.
 יחדשהו הקבי"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה לבשורות טובות וישועות, אכ"י.
 @ ביום רביעי כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו לנצח.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ה' עוזי"
 (ירמיה טז)
השבת לט' לעומר,
פרקי אבות - פרק ה'

פרשת בחוקותי

חזק חזק רבדבד חזק

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מצייני הפרשה:
 <- הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
 <- בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
 <- לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.

"אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו..."
 פירשי זה קיום המצוות וקיום חוקות ה'. כך עמלים בתורה ומקיימים את "מצוותי תשמורו".
 ולכן מתקיים הכתוב (ברכות כ"ח) "תלמיד חכם אם אין **תוכו כבדו** לא יכנס לבית המדרש" (ר' עקיבא) ואם יקיים וישמור המצוות אז תוכו הנסתר כבדו בגלוי שבו. **"יתכוו"** בפנים אותיות כ"ו כהויה (26). כבדו אותיות כ"ו בחוץ שגם **תוכו כבדו** תמיד עם יראת השם ודו"ק!!!!

"ונתתי לשמיכם לבטח בארצכם" (כו"ה)
 "אוכל קמעה ומתברך במעיו" (רש"י).
 המאכל הוא ענין גדול. אפשר להפוך אותיות "מאכל" לאותיות "מלאך". ופירוש "המוציא לחם מן הארץ" הוא, שמוציאים את הלחם מן הארציות, והופכים זאת לדבר רוחני ושמימי.
"וישבתם לבטח בארצכם" (כו"ה)
 בארצכם אתם יושבים לבטח, ואין אתם יושבים לבטחה בחו"ל. שתריבו על המסחר, ואם אין שלום אין כלום, ת"ל: "ונתתי שלום בארץ" שהשלום שקול כנגד הכל. (ילקוט שמעוני)

"ורדפו מכם המשיה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו"
 וכי כך הוא החשבון? אלא אינו דומה מועטין העושין את התורה למרובין העושין את התורה (רש"י).
 כאשר רבים מקיימים את התורה בצוותא ובמאורגן, הרי כוחו של כל אחד מהם בהדיפת הרע הוא גדול פי כמה וכמה מאשר אילו היה יחיד, או אחד ממועטים, אותו ראובן או שמעון, אשר בהיותו אחד מחמשה היה מסוגל לרדוף רק עשרים (חמשה - מאה), הרי בהיותו אחד ממאה כבר היה מסוגל לרדוף מאה (מאה - רבבה). **כוח-הרבים מגביר כמה וכמה מונים את כוחו של הפרט.**

פיגת הגיבים והפתגמים
"רבי לויטס איש יבנה אומר: מאוד, מאוד - הוי שפל רוח, שתקוות אנוש - רימה." (אבות ד' ד')
 ענין הוא המכיר גדולת ערכו, ואינו מתיהר אלא מנמך עצמו בחסד. אבל שפל רוח הוא, הוא שלבו נשבר בקרבו ביודעו כל חסרונותיו ומצייירם לפניו תמיד. הענווה היא ממעלות המידות, והיא ממוצעת בין הגאווה ושפלות הרוח. נלמד ממש רבינו ע"ה אשר נשלמו בו מעלות השכליות, ומעלות המידות, אב בתורה אב בחכמה אב בנבואה, ושבו השם יתברך על כל אדם במידת הענווה ואמר "והאיש משה, עניו מאד מכל האדם"

"ופניתי אליכם" (כ"ו - ט)
 "בעל הטורים" כותב, **"פניתי"** נוטריקון **פני-תי**. ת"י שנים (410) שעמד בית ראשון, היו פני שם, כמו שנאמר "והיו עיני וליבי שם כל הימים" (דברי הימים ב', ז' - ט"ז), אבל לאחר שגלו, "אנא פנה דודך".
 וגם על הפסוק "וקראתם דרוך בארץ", אומר בעל הטורים, **"דרור"** עולה גם 410, רמז כמנין דרוך שנים שהיו חופשיים בארץ משבנה הבית.
"אלה המצוות אשר ציוה ה' " (כו"לדו)
 מצוו"ת במלוי אותיות: **מ"ם, צד"י, וי"ו, ת"ו** - עולה במספר שמונה מאות ושתיים עשרה וזה בגימטריא לתלמידי חכמים; **"חכם לב ייקח מצות"**. (בעל הטורים)
"אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים..."
 התיבה **מצרים** אותיות **מ-צ-ר-ם** ללמדנו שיצאנו ממצרים אבל מצרים לא יצאה מאיתנו ומתוכנו, כי לכך נשלחה בתפקיד של להצר צעדיהם של עם ישראל בכל מקום בעולם. בכל עת ובכל זמן שהשלהבת עולה מאליה שנאמר "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" זו הבטחה שעם ישראל יקיימו את הפסוק "והגית בו יומם ולילה" ויברכו. (שלמה אלביליה הי"ו)

הסידור ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניוה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת", "חידושי", "דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"מכל מלמד" השכלתי"
יום ירושלים

יום כ"ח באייר יחול **"יום ירושלים"** והוא גם יום פטירתו של שמואל הנביא. כפי שראינו בנוגע לירושלים גם שמואל הנביא מאחד בתוכו שני כוחות "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו", ואומרת הגמרא במסכת ברכות ששמואל שקול כנגד משה ואהרן. מסביר הרב קוק שמשה יקיר עניינו היה בהשגה השכלית העליונה שלו, בעוד אהרן התייחד דווקא במעשיו המיוחדים "ואהב שלום ורודף שלום". שמואל הנביא באישיותו המיוחדת חיבר בין שתי הכוחות הללו - השכלי והמעשי, ואין זה מקרי שאנו מציינים אותו היום את פטירת שמואל והן את איחוד ירושלים.

"וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות" (מלאכי ג', ה')

"וערבה" - עניין מתיקות (מצודת דוד).

בזמן שמנחת יהודה תהיה ערבה לה' - אז ירושלים "כימי עולם וכשנים קדמוניות".

ובמדרש - **"כימי עולם"** - כימי נח.

"וכשנים קדמוניות" - כימי הבל, שלא הייתה עבודה זה בעולם (מדרש רבה).

או: **"כימי עולם"** - כימי משה, **"וכשנים קדמוניות"** - כימי שלמה.

"ואם לא תשמעו לי" (כ"ו - י"ד)

בפרשת בחוקתי יש ארבעים ותשע קללות, ואילו בפרשת כי תבוא יש כפול, תשעים ושמונה, מדוע? במאר רבי אהרן קוטלר על דרך הרמז, ארבעים ותשע קללות שבפרשת בחוקתי הם כנגד ארבעים ותשע שערי בינה וארבעים ותשע שערי טומאה וארבעים ותשע כוחות הנפש שבאדם. ובחומש דברים יש תשעים ושמונה, שנים כנגד כל כח שבנפש. ומדוע יש להכפיל את העונש? כי בכל חטא יש שני קלקולים:

א. עצם החטא - שהוא מצד עצמו פוגם ומקלקל ומעניש, וכמו שהגמ' בברכות (ל"ג). אומרת, אין ערוד ממית אלא החטא ממית.

ב. המרידה שבחטא אחר שהקב"ה ציווה, והוא חטא, הריהו כעובר על צו המלך ומורד במלכותו יתברך. לכן הכפיל משה רבנו את עונשו של החוטא, הן מצד עצם החטא והן מצד המרידה. אבל הקב"ה ברחמיו, לא תבע את החוטא אלא רק על עצם החטא שפגם וקלקל.

"ועיץ הארץ לא יתן פריו" (כ"ו-כ')

שואל הסטייפלר, מהו שינוי הלשון שבין הברכה לקללה. בברכה נאמר "ועץ השדה יתן פריו", ובקללה נאמר "ועץ הארץ לא יתן פריו"? ומתוך, כאשר הברכה מצויה והכל פורח, העץ נמצא בתוך השדה, ולכן הוא נקרא "עץ השדה", שכל השדה מסביבו פורח. לעומת זאת בזמן הקללה, כשאין זריעה וקצירה וממילא אין יבול, גם שדה אין אלא העץ נמצא "בארץ", אלא שהתורה הוסיפה ואמרה שגם העץ עצמו לא יתן פריו.

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב.

כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והטעם שצוה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעו לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תינק להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל. וכן אמרו חז"ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוונו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג.

אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם", ומייד אחר כך נאמר "ושמרתם את המצות" ללמדינו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלהא.

דין ביטול ביום טוב

מלאכות מסויימות שבאות לצורך הכנת מאכל ("אוכל נפש") ביום טוב, הותרו. וכגון מלאכת ביטול.

נחלקו רבותינו הראשונים, לענין מאכלים שאין שינוי בטעמם אם הם טריים שנעשו באותו יום או שנעשו מאתמול, כגון פשטידות וכיוצא בזה, האם אף על פי כן מותר לעשותם ביום טוב, או שמכיון שאפשר לעשותם מערב יום טוב, אין להתיר עשייתן ביום טוב. ובלשון הפוסקים, מאכל שאין שינוי בטעמו לרעה אם נעשה מאתמול או מהיום, נקרא מאכל שאינו מפיג טעם, כלומר שטעמו אינו פג ומשתנה לרעה בתוך יום אחד.

ולענין הלכה העלה מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שמאכל שאינו מפיג טעם כלל אילו נעשה מערב יום טוב ליום טוב, אף על פי כן מותר לעשותו ביום טוב. אסור לבשל מיום טוב ליום חול או למוצאי יום טוב, וכן אסור לבשל בחוץ לארץ מיום טוב ראשון ליום טוב שני.

יצא בהשאלה

סיפר רבי אברהם מרדכי מלאך מה שסיפר לו אברך מביתר: אני אברך, וכחלק מהתיקון שלי בחיים נגזר עלי לסבול צער גידול בנים. אחד מבניי, יאיר, פרש לי"ע מדרכי התורה ומכנים זאת "יצא בשאלה", אני קורא לזה "יצא בהשאלה". יען כי נשמתו הושאלה באופן זמני לכוחות חס"א, עד כי יבוא אי"ה היום ותפקחנה עיניו, ותעבור עליו רוח טהרה לשוב לאביו בשמים. למוזלי הטוב, יאיר הוא בעל שכל חריף וגם אדם ישר בטבעו, ושלא כמו רבים מחבריו, הוא אינו מרמה את עצמו להאשים אותי ואת בני ביתי בחוליו ובקשייו. הוא יודע כי היצר לכד אותו ברשתו והוא מתקשה להתגבר עליו. את אביו ואתו הוא מכבד, הוא משתף אותנו בעובר עליו, ובביתו הוא משתדל בכל יכולתו להמנע מלצער אותנו. בערב חג הסוכות שאלתי את יאיר מה התוכניות שלו לימי החג. הוא ענה לי שבחג הראשון הוא מתכוון להיות עמנו בבית, ואילו בשמחת תורה הוא מתכוון להיות עם חברים בדרום...

משום מה ליבי התקומם. למרות הכל, שמחת תורה... גם הרגשה רעה התלוותה למחשבות אלו. הרגשה עמומה וכבדה שלא ידעתי לפרשה כהוגן. אמרתי ליאיר שאני מבקש ממנו שיעשה עמי טובה, אני מתחנן שגם בחג שמחת תורה יהיה עמנו בבית.

יאיר לא מיהר להסכים. "יש מסיבה גדולה, "משהו בינלאומי, מסיבת טבע", זה לא דבר שרואים כל יום... הוא לא מוכן להפסיד. שאלתי את יאיר מה יש שם במסיבה הכל כך נחשקת, ולמרבה הבושה הוא הסביר לי כי מביאים עגל זהב ענק של ע"ז, ורוקדים מסביבו אחרי שותים לשוכרה וכו'.

מעי התהפכו לשמוע על "תוכנית" שכזו לשמחת תורה, אבל כבשתי את רגשותי ואמרתי ליאיר: "הגמרא אומרת שכל מה שאסרה התורה, היא גם התירה כמותו, הבה ונחפש תחליף להנאות שאתה מחפש לעשות באיסור, ונמצא דרך לעשותם בהיתר, העיקר שלא תצטרך לנסוע למסיבה המזעזעת הזו בדרום..."

יאיר הביט בי מופתע, איך בדיוק הוא יהנה בהיתר בשמחת תורה? אמרתי לו כך: "פה בקצה הרחוב יש בית כנסת גדול של חב"ד. בשמחת תורה נשפך שם אלכוהול כמים, שותים לשוכרה ורוקדים עד כלות הנפש. אתה הרי למדת בישיבות ליטאיות וגדלת על ההשקפה ש"חב"ד זה רק טוב", אז הנה לך הכל יחד: ריקודים ללא גבול, אלכוהול כמים וכל מה שרצית ובהיתר..."

יאיר שמע את הדברים, חשב מעט, ואח"כ הודיע לי כי הוא מוכן לתוכנית החלופית, אך בתנאי שיתאפשר לו לארח חבר בבית, אותו חבר שעמו תכנן לנסוע למסיבה בקיבוץ רעים...

וכי ברירה יש בידי? הבעתי את הסכמתי. בהושענא רבא אחה"צ הגיע הצמד, יאיר יחד עם חברו, שמוליק. הזמנתי אותם לסוכה לסעודת חג, אמרתי להם שצריך לברך על הלולב. גם אם הם לא מקפידים כל כך, אבל אני מקפיד ביותר על מאה אמנים ליום, ועדיין חסרים לי כמה... שני החברים ברכו על הלולב, כאשר שמוליק מברך גם שהחיינו... אח"כ הם חבטו את הערבות כנהוג, ונטלו ידיים לסעודה דשנה עם ברכת "לישב בסוכה".

אחרי שאכלו ושתו כהוגן פנינו "להיפרד מן הסוכה", שתינו יין טוב ופצחנו בריקוד מסביב לשולחן. באוירה טובה שמוליק החזיק את הלולב ורקד ורקד... אחרי מנוחה שלחתי את הצמד לבית הכנסת חב"ד כפי שסוכם, שם הם השתלבו מצוין בתוך הקהל, ובעשה

מאוחרת הם שבו הביתה למנוחה.

בבוקר של שמחת תורה התעוררנו יחד עם כל בית ישראל לקול האזעקה המייללת...

שמוליק שש על ההודמנות "פיקוח נפש!" ואץ לפתוח את מכשיר הטלפון. עברו מספר דקות ושמוליק חזר מהחדר, מראהו משונה, פניו מחליפות צבעים.

לפתע הוא קפץ לעברי והתחיל לחבק אותי, בתחילה חשבנו שדעתו נשתבעה עלי... האזעקה מייללת והוא מצא לו זמן להמטיר חיבוקים ונשיקות... אך הוא החל לעוק בקול ניחר: "המסיבה הארוחה!"

"תודה! תודה לך! הצלת את חיינו! ה"כבוד הורים" הציל את חיי יאיר ואותי מיסורי איוב ומיתה משונה..."

הריקודים של הקפות היום כבר נשאו אופי אחר, זה כבר לא היה הענין של האלכוהול... שמוליק גם הפך לכוכב הערב בביהכ"נ כמו שידוע לספק חדשות במקור. למחרת בבוקר, אסרו חג, שמוליק ביקש להניח תפילין לפני היפרדו מאיתנו לשלום.

ויאיר הכריז: "אבא, יהיה מה שיהיה, אני נשאר בבית!"

הכל בזכותן של שתי מילים – 'שבת שלום'

מספר המשפיע הגה"צ רבי אהרון טויסיג שליט"א: מעשה באברך תושב בני-ברק, שנסע לשבות בבית הוריו שבחיפה. בבוקר השבת, בדרכו מבית הכנסת לבית הוריו, הבחין הלה ביהודי זקן, נטול כיפה, היושב בגפו על ספסל ברחובה של עיר. במשך מספר רגעים התלבט האברך האם לנשק לשתי ולחל ל' שבת שלום'.

הרי אני בלבוש חסידי מלא, שטריימל, קפטן וגרביים לבנות, והוא נראה כמי שאינו שומר מצוות, הרהר האברך בליבו, 'מי יודע אם כשאגש לומר לו 'שבת שלום', הדבר ימצא חן בעיניו. בכל זאת, הרי נצטוונו להקדים שלום לכל אדם, ואפילו לנוכרי שבשוק...

האברך ניגש אל החילוני וברכו בברכת 'שבת שלום'. 'שבת שלום ומבורך!' הגיב הזקן המופתע, ולאחר מספר רגעים הוסיף ואמר: 'אם טרחת לאחל לי שבת שלום, כנראה אתה בן אדם עדין ומתחשב. אולי תוכל לעשות לי טובה, איני חש בטוב, אני גר ברחוב הסמוך, אודה לך אם תזעיק את אשתי שתבוא הנה לטפל בי!'

האברך בירר את הכתובת המדויקת, ואץ כחץ מקשת אל ביתו של הזקן. הוא דפק בבהילות על הדלת, אולם אין קול ואין עונה, איש לא ניגש אל הפתח! האברך החרד לגורלו של הישיש המוטל על ספסל הרחוב באין אונים, נקש בחוזקה, אך כל תגובה לא באה...

תוך כדי כך, אחד השכנים, חילוני, יצא מביתו והביט בפליאה במחזה הבלתי שכיח – אברך חרדי, בלבוש חסידי, הולם בעוצמה על דלת ביתו של קשיש חילוני...

השכן שאל את האברך מה הוא מחפש במקום, בתגובה סיפר לו האברך, כי בעל הבית יושב על ספסל ברחוב הסמוך, כשאני חש בטוב, ומצפה לעזרת רעיתו. השכן החל לנקוש גם הוא בעוצמה על הדלת. כשראה כי איש לא ניגש לפתוח, שב לביתו, הביא את מפתח דירת הזקן, שהיה מונח בדרך קבע בביתו, ופתח את הדלת הנעולה.

השניים נכנסו, ולתדהמתם הרבה, ראו את בעלת הבית שרועה על יד הדלת, מתעוררת בהתקף קוצר נשימה כבד. כרוח סערה הזעיקו את שירותי החירום, אשר טיפלו בזקנה, והן בבעלה, שהמתין בחוסר ישע ברחוב הסמוך...

כך, בעקבות זאת שלא נמנע מלאחל 'שבת שלום' ליהודי בלתי מוכר, זכה האברך היקר להציל שתי נפשות מישראל, ולקדש שם שמיים לעיני השכן החילוני, אשר התפעל עד מאוד להיווכח כי אברך חסידי, שאין לו כל קשר לבעל הבית הקשיש, נשלח על ידו לעלות לביתו ולהזעיק עזרה. והכל בזכות המילים – 'שבת שלום'! (כבודם של ישראל)

ערב ראש חודש סיון

א. בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השלי"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה. אבות ואמהות באופן תמידי ויומיומי מתפללים שהקב"ה יצליח דרכם וייתן להם בנים ובנות אוהבי ה' ויראי אלוקים.

ב. ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד הג' השבועות, ובה יוסיף הארה גדולה לנשמתו ליראה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אחווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.

ג. אין אומרים תחנון ואין מתענין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג. ויש נוהגים שלא לומר תחנון גם ב"ד בסיון.

ד. מאחרין להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיו ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה אחד.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך הילדים לחסד

א. לשתף את הילדים בפעולות חסד ולהרגילים שלא יעבור עליהם יום אחד בלי עשיית חסד.

ב. כשילד עושה מעשה טוב (כל ילד יהודי - יקר), להרבות עליו בדברי עידוד, ולשבח ולרומם את מעשיו שהוא נחשב לצדיק. ובשמים רושמים אותו לטובה, ומאד מחשיבים שם את מעשיו הטובים, וע"י עידוד ומלה טובה מתחזק הילד להרבות במעשים טובים בהרבה יותר מגערות ותוכחות. יסוד זה של להרבות בדברי עידוד לילדים, נמוא ברבינו יונה באגירת התשובה אות ע"כ וז"ל: ולמה צטווה (משה רבינו) לדבר עם הנשים תחילה, מפני שהן שולחות בניהם לבית הספר, ומשימות עיניהם עליהם שיתעסקו בתורה, ומושכות לבם בדברים טובים כדי שיהיו חפצים בתורה, ושומרות אותם שלא יבטלו מן התורה, ומלמדים אותם יראת חטא בילדותם, ונמצא לפי זה שהנשים הצנועות מסבבות התורה והיראה עכ"ל. הרי לנו דברים מפורשים מגדולי הראשונים, שהעידוד הנפשי והחום והאהבה שנותנים לילדים, הם הגורמים העיקריים לכך שהבנים יגדלו בתורה וביראה.

עשרים וארבע שנים משרדים את שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם ז"כ" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"צ יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 בינה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות שלמשה וזכרונותיו
 שנתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שזיכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ורפואה לאסתח חמ"ב בת עטקה להבדיל לע"נ חיים-חוטה"ב מן טרק"ז ז"ל

פרכה והצלה
 משיה ובז"ל כהן ישתברכו ברפואה שלימה בנחת ושלוה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ופרנסה טובה יתגשמו משאלותם לטובה זרע קודש לעזר והילה וזיווג הגון עוד השנה לבדו ואוראל

פרכות ואיחולים
 לשלומי ודבורה דמתי לרגל הולדת התאומים יהי רצון שתזכו לחופתם שיצליחו בכל דרכיהם ולמעשיהם יגדלו לתורה ולמעשים טובים ותרו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם ונחת ושלוה לטובה רבי וליוסי ורבקה דמתי

כל הישועות והברכות כלים יטובה כבודי
 שתנומו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת הדד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן ממדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

כל הישועות והברכות לשמשפחות דמארי הקירות
 שתנומו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה והצלחה כל ילדיהם ויזכו לשנים רבות וטובות ולהבדיל לע"נ מורי שלום בן מורי יחיא דמארי ז"ל

פרכה והצלה
 אפרים וזיה כלפון זכות תרומתם לעזר יתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה בכל מילי דמיטב, רוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה לרפואת אהרון בן זיה

פרכה והצלה
 אלמוז בנימין בת אורלי שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה תתברך באושר ועושר ופרנסה טובה בריאות ולשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והצלה
 נתאל ויהדר שלום וכל ילדיהם איילון-חי בן מרגלית שיזכה לזיווג הגון ויזכה לשנים רבות וטובות עם ועייתו שושנה

פרכות ואיחולים
 נטלי וחי כלפון לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה לאברהם ועליה כלפון לאברהם ולא אהרון לע"נ הצנועה והענוה אסנת (חיה) כלפון בת עזיה ז"ל כה"י אייר פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענוה לע"נ ניסים וניסים חיים (חויטה) מזון בן טרק"ז ז"ל כה"י אייר פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענוה שאנאנו בת וליכה ז"ל השבוע פקידת שנתה

פרכה והצלה
 שלמה וזכרונותיו יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות נחת ושלוה לע"נ מאיר בן מסעדה ז"ל

פרכות ואיחולים
 יצחק והאיר מלכה לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה לשלמה וזיה בנישו לרב צוה מלכא

פרכה והצלה
 רפואה שלימה למשה ארשאבן בן בהטרי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו וש"י"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות ולזיווג הגון

במלאת שנה
 לע"נ הצנועה והענוה שלום דמארי בן מארי יחיא צ"ל האזכרה תתקיים א"י"ה ביום שני כ"ו אייר 18:00 עליה לבית העלמין 19:00 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצווה בבית הכנסת "עזרא הסופר" יבנה

לע"נ הצנועה והענוה
 אסנת (חיה) כלפון בת עזיה ז"ל כה"י אייר פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענוה לע"נ ניסים וניסים חיים (חויטה) מזון בן טרק"ז ז"ל כה"י אייר פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענוה שאנאנו בת וליכה ז"ל השבוע פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לאיר בן מרים הי"ו	אברהם נאמן בן מרים הי"ו	ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו	שמתי מוסאי בן נהיה הי"ו	יאיר חיים בן זליה וסביח הי"ו	אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת	נהיה ישראלי בת שרה מנב"ת	ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת	מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת	לידה הרוני בת מרי מנב"ת
אברהם יגל בן רעות הי"ו	יוסף אהרני בן ביבי הי"ו	שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ו	מוסאי בן נהיה הי"ו	תנה דווי בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	זליה נסימי בת ג'ורג'ה מנב"ת	בהטרי ארשאבן בת נוצר מנב"ת	דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת	מרדכי נאמן בן חנה וציון הי"ו
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיחיה	אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיחיה	יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל	יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל	בצלאל לבאי בן שחיה ויחיא ז"ל	משה כבודי בן סולטן ואברהם ז"ל	חביבה אביבה בת דינה ז"ל	נעימה מצליח בת חביבה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליה ז"ל	
יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל	הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל	ירדנה סופר (ג'רופ) בת יהודית ז"ל	יהודה אסאלי בן ביבי ואיזי ז"ל	ורדה ברגל בת נעימה ז"ל	זליכה גמזול-לטובה בת חנה ז"ל	תכלת זעורו בת גלדיס ז"ל	פרחה אטדאי בת סולטנה ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור	